

[Landbrugsministeren.]

vedkommende var betænkelig ved at lade dette ske på det nuværende tidspunkt, og da også andre var det — blev man i folkettinget enig om, at den nugældende ordning skulle opretholdes i 3½ måned, indtil 1. marts 1950. Man blev desuden enig om, at det udvalg, der i folkettinget var nedsat til at behandle lovforslaget, skulle fungere indtil dette tidspunkt for sammen med mig at undersøge de klager, der er fremkommet vedrørende eksportudvalgenes arbejde, og undersøge muligheden for en nyordning eller en afvikling af loven. Der er altså ikke sket anden ændring i folkettinget, end at ordningen opretholdes til 1. marts 1950 i stedet for til 15. november 1950, og jeg anbefaler lovforslaget i den foreliggende skikkelse til en velvillig behandling i det høje landsting.

N. P. Nielsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg tillade mig på mit partis vegne at fremsætte nogle få bemærkninger.

Lovgivningen om udførsel af landbrugsprodukter er nu snart 17 år gammel. Når det har været muligt under skiftende regeringer og skiftende rigsdage at gennemføre denne lovgivning, må det siges at være bevis for, at den trods den stærke kritik, der er blevet rettet mod den, har været levedygtig, og der kan heller ikke være tvivl om, at den har været til gavn både for eksporterhvervene og for landets interesser som helhed. Denne lovgivning blev påbegyndt under landbrugskrisen og fortsattes op gennem 30'erne og under de af krigen prægede forhold, vi havde her i landet under besættelsen. De sidste gange, vi har behandlet forslag om lovens forlængelse, har der været rejst nogen kritik imod den. Opretholdelsen af eksportudvalgene møder nu nogen modstand, og man hævder fra visse sider, at den politik, regeringen her fører, er udtryk for socialiserings tendenser. Man kan heroverfor sige, at eksportudvalgene eksisterede jo også under venstre regeringen, men dengang var det måske ikke socialiseringspolitik, der var tale om!

Ved lovforslagets behandling i det andet høje ting er der, som det fremgik af den højtærede landbrugsministers udtalelser, sket den ændring, at lovens gyldighedstid begrænses til 1. marts 1950 i stedet for som oprindeligt foreslået til 15. november 1950 og det tilføjes i betænkningen, at det udvalg, folkettinget har nedsat til behandling af lovforslaget, vedbliver at bestå til drøftelse af de problemer, der knytter sig til

lovforslaget, således at det inden lovens udløb kan fremkomme med forslag om en nyordning eller afvikling.

Da lovforslaget omfattes af det politiske forlig, der for kort tid siden blev sluttet mellem rigsdagens fire store partier, skal jeg på mit partis vegne anbefale det til en hurtig og velvillig behandling i det høje landsting.

Hauch: Jeg havde i og for sig ikke ventet at få lejlighed til at se et sådant lovforslag mere her i det høje landsting. Efter det, som foregik under forhandlingen i det høje folketing i fjor, måtte man forudsætte, at det ikke var muligt at skabe et flertal i det andet høje ting for gennemførelsen af en fortsættelse af denne lovgivning, og jeg må tilstå, at jeg efter at have hørt forhandlingen i folkettinget ved anden behandling har det indtryk, at det er meningen, at loven ikke skal forlænges yderligere. Det er virkelig folketingets mening, at vi ikke mere skal se dette lovforslag.

Jeg hørte med nogen interesse på forhandlingen derovre, fordi jeg forstod, at folkettinget har vedtaget, at det udvalg, der var nedsat til behandling af lovforslaget, skulle fortsætte sit arbejde. Jeg troede nu, at når et lovforslag var vedtaget eller forkastet, var der ikke nogen egentlig mulighed for, at udvalget kunne arbejde som et rigsdagsudvalg — naturligvis nok som et partiudvalg —, men det må forretningsordenen i det høje folketing vel rumme en mulighed for. Jeg forstår i hvert fald, at det er meningen, og jeg forstod, at det, man skal beskæftige sig med, først og fremmest er spørgsmålet om, hvorvidt disse landbrugsministerielle udvalg havde været til skade for vort lands erhvervsliv og økonomi, eller om de var til nytte. Man skal undersøge, om de beskyldninger, der har været fremsat tidligere og nu igen, rummer plads for en berettiget kritik af udvalgene.

Jeg vil gerne derom sige, at med et så omfattende arbejde som det, der er udført i disse udvalg, et arbejde, der har haft en så omfattende betydning for vort lands økonomi, vil det være ganske utænkeligt, om man ikke kunne pege på visse situationer, hvor udvalgene kunne have gjort arbejdet anderledes, og at man derfor også kan diskutere, hvorvidt det kunne have været gjort bedre. Jeg har ikke haft lejlighed til at sidde i noget af disse udvalg, også fordi jeg ikke har haft noget ønske derom, men jeg har på meget nært hold haft lejlighed til at følge deres arbejde, og jeg føler mig aldeles overbevist om, at arbejdet gennem